

3. ZRYCHLUJEME!

Kola módního průmyslu se točí stále rychleji: vyrábí se více, zboží se rychleji dostává k zákazníkovi a ten se ho také rychleji zbavuje. Každý rok se vyrobí přes **100 miliard kusů oblečení** (některé zdroje uvádějí až 150 miliard).

Průměrný Američan si koupí ročně asi **70 kusů oblečení**, tedy každé čtyři dny jeden. V Evropě vedou Britové – průměrný Brit má ve skříni zhruba **150 kusů oblečení** a na polovinu z nich padá prach. V rozvinutých zemích je průměrná životnost jednoho kousku tři roky a více než polovina vyrobeného oblečení se vyhodí dříve než za **jeden rok**.

Stále narůstající výroba má několik příčin. Rozrůstá se střední vrstva v zemích, jako je Indie, Čína nebo Brazílie – lidé mají na oblečení víc peněz, ale je to i společenský standard, který lidi tlačí nakupovat víc nového oblečení. Jeho nízká cena a nízká kvalita mění náš způsob uvažování: oblečení pro nás nemá velkou hodnotu a není nám líto se ho rychle zbavit. Zrychlování ilustrují také rychle se měnící trendy. Zatímco dříve byly

v obchodě čtyři kolekce podle ročních období, dnes se mezi ně vejde spousta dalších mikrokolekcí. Důvodem velkých objemů výroby je i cílená nadprodukce. Pokud firma podcení poptávku a nechá vyrobit málo oblečení, přijde o zisk. A protože náklady na výrobu jednoho kousku jsou extrémně nízké (zejména kvůli levné pracovní síle), vyplatí se vyrobit více oblečení i přesto, že si ho nikdo nekoupí.

Navíc je při větší objednávce nižší cena za kus – a to je další aspekt, který značkám usnadňuje rozhodování, kolik oblečení mají vyrobit.

Asi 30 % oblečení se nikdy neprodá. Značky se ho snaží zbavit různě: švédská firma H&M například nechala oblečení spálit v jedné ze švédských elektráren a irská firma Burberry ho zase znehodnotila, aby chránila jeho exkluzivitu.